

Υπόθεση C-422/23 [Daka]ⁱ

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

10 Ιουλίου 2023

Αιτούν δικαστήριο:

Sąd Najwyższy (Πολωνία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

3 Απριλίου 2023

Αναιρεσείων:

T.B.

Αναιρεσίβλητοι:

C.B.

D.B.

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Διανομή κοινής περιουσίας και διανομή κληρονομίας

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

«Άρθρο 267 ΣΛΕΕ – Άρθρο 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Έλλειψη ένδικης προσφυγής κατά αποφάσεως περί τοποθετήσεως δικαστή χωρίς τη συγκατάθεσή του για ορισμένο χρονικό διάστημα κατ' έτος σε διαφορετικό τμήμα το οποίο είναι αρμόδιο για την εκδίκαση διαφορετικού είδους υποθέσεων – Ζήτημα κατά πόσον δικαστήριο απαρτιζόμενο από δικαστή ο οποίος δεν είχε προηγουμένως τη δυνατότητα να ασκήσει ένδικη προσφυγή κατά της αποφάσεως

ⁱ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

περί τοποθετήσεως, αποτελεί ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Σε περίπτωση κατά την οποία διάταξη του εθνικού δικαίου ορίζει ότι δικαστής εθνικού δικαστηρίου του τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας (δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου) μπορεί, βάσει αποφάσεως του προέδρου του εν λόγω δικαστηρίου (πρώτου προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου), κατά διακριτική ευχέρεια του τελευταίου, να τοποθετηθεί, χωρίς τη συγκατάθεσή του, για ορισμένο χρονικό διάστημα κατ' έτος, από τμήμα του εν λόγω δικαστηρίου, στο οποίο, βάσει της εκπαίδευσής και της αρμοδιότητάς του, συνήθως ασκεί τα δικαιοδοτικά του καθήκοντα, σε άλλο τμήμα του ίδιου δικαστηρίου το οποίο είναι αρμόδιο για την εκδίκαση υποθέσεων διαφορετικών από αυτές που μέχρι τότε αυτός δικάζε, έχει το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, την έννοια ότι επιτάσσει ο δικαστής που τοποθετείται με τον τρόπο αυτό, για λόγους προστασίας της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας του, να έχει δικαίωμα πραγματικής προσφυγής κατά της ως άνω αποφάσεως ενώπιον ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου στο πλαίσιο διαδικασίας που πληροί τις απαιτήσεις των άρθρων 47 και 48 του Χάρτη;

2) καθώς και ότι δεν αποτελεί ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, το οποίο έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως και διασφαλίζει στους πολίτες αποτελεσματική δικαστική προστασία στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δικαστήριο τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας κράτους μέλους (Ανώτατο Δικαστήριο), το οποίο συνεδριάζει σε σύνθεση τριών συνολικά δικαστών εκ των οποίων οι δύο είναι δικαστές που τοποθετήθηκαν, χωρίς τη συγκατάθεσή τους, από τον επικεφαλής του εν λόγω δικαστηρίου πρόεδρο, από το τμήμα στο οποίο έχουν διοριστεί στο τμήμα του ίδιου δικαστηρίου που είναι αρμόδιο για την εκδίκαση της επίμαχης υποθέσεως και χωρίς να τους έχει προηγουμένως δοθεί η δυνατότητα να προσφύγουν κατά της αποφάσεως περί τοποθετήσεώς τους ενώπιον αμερόληπτου και ανεξάρτητου δικαστηρίου στο πλαίσιο διαδικασίας που πληροί τις απαιτήσεις των άρθρων 47 και 48 του Χάρτη;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης· άρθρο 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Σύνταγμα της Δημοκρατίας της Πολωνίας, άρθρο 186, παράγραφος 1·

Ustawa z o Sądzie Najwyższym (νόμος περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου), της 8ης Δεκεμβρίου 2017 περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου (στο εξής: νόμος περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου), άρθρο 3, άρθρο 10, παράγραφος 1, άρθρα 23, 24, 25, άρθρο 26, παράγραφος 1, άρθρα 27a και 35·

Κανονισμός του Προέδρου της Δημοκρατίας της Πολωνίας της 14ης Ιουλίου 2022, Κανονισμός του Ανωτάτου Δικαστηρίου, άρθρο 80, παράγραφος 12

Ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych (νόμος περί οργάνωσης των τακτικών δικαστηρίων) της 27ης Ιουλίου 2001, άρθρο 22a·

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Η αίτηση αναιρέσεως που εκκρεμεί ενώπιον του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) ασκήθηκε από τον εναγόμενο T.B. κατά της διατάξεως του Sąd Okręgowy w Poznaniu (πρωτοδικείου της περιφέρειας Ροζναή, Πολωνία) της 9ης Σεπτεμβρίου 2019, η οποία εκδόθηκε επί αγωγής των C.B. κατά των T.B. και D.B. για τη διανομή κοινής περιουσίας και κληρονομίας.
- 2 Για την εκδίκαση της εν λόγω αιτήσεως αναιρέσεως, με διάταξη της 2ας Μαρτίου 2023, ορίστηκε τριμελής σύνθεση του πολιτικού τμήματος του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), αποτελούμενη από δικαστές, δύο εκ των οποίων (οι δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου B.B. και M.P.) είναι δικαστές του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) με οργανική θέση στο τμήμα εργατικών διαφορών και διαφορών κοινωνικής ασφαλίσεως του εν λόγω δικαστηρίου, στο οποίο υπάγονται υποθέσεις με αντικείμενο εκ διαμέτρου διαφορετικό από αυτό της υπό κρίση υποθέσεως καθώς και από εκείνο των υποθέσεων που υπάγονται στην αρμοδιότητα του πολιτικού τμήματος.
- 3 Η δικαστής που εκτελούσε χρέη πρώτου προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με τις πανομοιότυπες αποφάσεις (υπ' αριθ. 25/2023 και 28/2023) της 15ης Φεβρουαρίου 2023, τοποθέτησε τους δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου B.B και M.P. στο πολιτικό τμήμα του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) για ορισμένο χρονικό διάστημα από την 1η Απριλίου 2023 έως τις 30 Ιουνίου 2023. Η εν λόγω τοποθέτηση πραγματοποιήθηκε χωρίς τη συγκατάθεση των τοποθετηθέντων δικαστών και χωρίς να προηγηθεί οποιαδήποτε διαβούλευση με αυτούς. Μετά την τοποθέτησή τους στο πολιτικό τμήμα οι δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου B.B. και του M.P., δεν απαλλάχθηκαν από τη (συνήθη) άσκηση των δικαιοδοτικών καθηκόντων τους στο τμήμα στο οποίο έχουν την οργανική τους θέση.
- 4 Την κύρια βάση της εν λόγω τοποθέτησεως αποτελεί το άρθρο 35, παράγραφος 3, του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, το οποίο ορίζει ότι δικαστής (του Ανωτάτου Δικαστηρίου) μπορεί να τοποθετηθεί από τον πρώτο πρόεδρο του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) για να μετάρχει στην εκδίκαση συγκεκριμένης υποθέσεως σε άλλο τμήμα και, με τη συγκατάθεση του δικαστή,

να επιτελεί το δικαιοδοτικό του καθήκον για ορισμένο χρόνο σε άλλο τμήμα. Τοποθέτηση δικαστή σε άλλο τμήμα, χωρίς τη συγκατάθεσή του, μπορεί να πραγματοποιηθεί για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους 6 μήνες ετησίως. Μετά την παρέλευση του χρονικού διαστήματος της τοποθετήσεως δικαστή σε άλλο τμήμα, ο δικαστής εξακολουθεί να εκδικάζει τις υποθέσεις που του έχουν ανατεθεί στο εν λόγω τμήμα μέχρι την περάτωσή τους.

- 5 Η διάταξη του άρθρου 35, παράγραφος 3, του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου δεν ορίζει ρητώς ότι η απόφαση περί τοποθετήσεως δικαστή σε άλλο τμήμα πρέπει να είναι αιτιολογημένη. Οι αποφάσεις περί τοποθετήσεως των δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου B.B. και M.P. στο πολιτικό τμήμα δεν περιέχουν τέτοια αιτιολογία. Δημοσιεύματα στα μέσα ενημέρωσης αναφέρουν ότι αυτές υπαγορεύθηκαν από την ανάγκη ενίσχυσης σε επίπεδο στελεχών του πολιτικού τμήματος, προκειμένου να μειωθεί ο όγκος των υποθέσεων που εκκρεμούν ενώπιον του εν λόγω τμήματος. Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η εν λόγω αιτιολογία είναι πλήρως ανακριβής, για τον λόγο ότι η συσσώρευση υποθέσεων στο πολιτικό τμήμα του Ανωτάτου Δικαστηρίου οφείλεται κατά κύριο λόγο στις συνέπειες της αποκαλούμενης «μεταρρύθμισης της δικαιοσύνης» που εφαρμόζεται στην Πολωνία τα τελευταία χρόνια. Κατά το αιτούν δικαστήριο, αντιθέτως, η ενδεδειγμένη οδός για την αντιμετώπιση του μεγάλου όγκου των υποθέσεων που εκκρεμούν ενώπιον του πολιτικού τμήματος δεν είναι η τοποθέτηση, στο εν λόγω τμήμα, δικαστών οι οποίοι διαθέτουν οργανικές θέσεις σε άλλα τμήματα του Ανωτάτου Δικαστηρίου και οι οποίοι συνήθως δεν αποφαίνονται επί υποθέσεων που υπάγονται στην αρμοδιότητα του πολιτικού τμήματος, αλλά ο διορισμός δικαστών στο εν λόγω τμήμα κατόπιν προτάσεως του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου (στο εξής: KRS), το οποίο έχει συγκροτηθεί νομότυπα και σύμφωνα με το Σύνταγμα.
- 6 Κατά το αιτούν δικαστήριο, ιδιαίτερη σημασία για την υπόθεση της κύριας δίκης έχει το γεγονός ότι τόσο η διάταξη περί καθορισμού της συνθέσεως όσο και η απόφαση περί τοποθετήσεως των δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου B.B και M.P. στο πολιτικό τμήμα του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) εκδόθηκαν από πρόσωπα που διορίστηκαν στα καθήκοντα του δικαστή του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) υπό συνθήκες ταυτόσημες με εκείνες της υποθέσεως C-487/19 W.Ż και ότι, υπό το πρίσμα της μέχρι σήμερα νομολογίας, οι δικαστικές διαδικασίες στις οποίες συμμετέχουν τα εν λόγω πρόσωπα είτε είναι άκυρες είτε προσβάλλουν το δικαίωμα του διαδίκου σε δίκαιη δίκη το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών. Επιπλέον, η απόφαση του KRS με το οποίο υποβλήθηκαν στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας οι προτάσεις διορισμού των εν λόγω προσώπων στο αξίωμα του δικαστή του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) έχει, κατά το μέρος που ενδιαφέρει εν προκειμένω, ακυρωθεί τελεσίδικα με την απόφαση της 6ης Μαΐου 2021 στην υπόθεση II GOK 2/18, από το Naczelny Sąd Administracyjny (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο). Στο πλαίσιο αυτό, η ολομέλεια του πολιτικού τμήματος του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), με απόφαση της 2ας Σεπτεμβρίου 2021, υπέβαλε στο ΔΕΕ προδικαστικά ερωτήματα σχετικά με τις συνέπειες της ως

άνω ακυρώσεως και τις συνέπειες των πλημμελειών στο πλαίσιο των διαδικασιών διορισμού των εν λόγω δικαστών στο Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο). Μέχρι σήμερα, το Δικαστήριο δεν έχει εκδώσει την απόφασή του στην υπόθεση C-658/22, η οποία κινήθηκε με την ως άνω διάταξη.

- 7 Στην πράξη, η απόφαση περί τοποθέτησεως δικαστή σε άλλο τμήμα του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) λαμβάνεται, κατ' ουσίαν, κατά διακριτική ευχέρεια. Ούτε οι διατάξεις του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου ούτε οι διατάξεις οποιουδήποτε άλλου νόμου ορίζουν ρητά ότι η εν λόγω απόφαση μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο δικαστικού ελέγχου. Η ως άνω εκτίμηση δεν αναιρείται από το γεγονός ότι ορισμένοι δικαστές που τοποθετήθηκαν στο πολιτικό τμήμα επιχείρησαν να προσβάλουν τις αποφάσεις περί τοποθέτησεως τους ενώπιον του KRS. Πρώτον, το KRS δεν αποτελεί δικαστήριο ή άλλου είδους δικαιοδοτικό όργανο κατά την έννοια των εν λόγω όρων. Δεύτερον, όπως διευκρινίζεται στη νομολογία του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), του Δικαστηρίου και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το KRS, το οποίο συγκροτήθηκε με τη διαδικασία που προβλέπεται στις διατάξεις του ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (νόμου περί τροποποίησης του νόμου περί του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου και ορισμένων άλλων νόμων), της 8ης Δεκεμβρίου 2017, δεν αποτελεί ανεξάρτητο και αμερόληπτο όργανο.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της διατάξεως περί παραπομπής

- 8 Οι αμφιβολίες που διατυπώνει το αιτούν δικαστήριο συνίστανται, αφενός, στο ζήτημα αν, σε περίπτωση στην οποία το εθνικό δίκαιο προβλέπει τη δυνατότητα τοποθέτησεως δικαστή του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) ο οποίος διαθέτει οργανική θέση σε ένα τμήμα του εν λόγω δικαστηρίου που έχει αρμοδιότητα επί ορισμένων υποθέσεων, χωρίς τη συγκατάθεσή του, σε άλλο τμήμα του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), το οποίο έχει αρμοδιότητα για άλλα είδη υποθέσεων, η διάταξη του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι επιτάσσει ο δικαστής που τοποθετείται σε άλλο τμήμα του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), για λόγους προστασίας της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας του, να διαθέτει πραγματική προσφυγή ενώπιον ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου, στο πλαίσιο διαδικασίας η οποία πληροί τις απαιτήσεις των άρθρων 47 και 48 του Χάρτη.
- 9 Δεύτερον, οι ως άνω αμφιβολίες αφορούν το ζήτημα αν εθνικό δικαστήριο τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας [ήτοι το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο)], σε τριμελή δικαστικό σχηματισμό στον οποίο μετέχουν δύο δικαστές, οι οποίοι, χωρίς τη συγκατάθεσή τους, τοποθετήθηκαν από τον πρώτο πρόεδρο του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), από το τμήμα στο οποίο έχουν την οργανική τους θέση, στο τμήμα που έχει αρμοδιότητα για την εκδίκαση της υποθέσεως, χωρίς να τους έχει δοθεί προηγουμένως η δυνατότητα να

προσφύγουν κατά της αποφάσεως περί της εν λόγω τοποθέτησεως ενώπιον αμερόληπτου και ανεξάρτητου δικαστηρίου σε διαδικασία που πληροί τις απαιτήσεις των άρθρων 47 και 48 του Χάρτη, αποτελεί, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπό κρίση υποθέσεως, δικαστήριο ανεξάρτητο, αμερόληπτο, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, το οποίο διασφαλίζει στους πολίτες αποτελεσματική έννομη προστασία στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης.

- 10 Αν το Δικαστήριο αποφανθεί ότι δικαστής που έχει τοποθετηθεί σε τμήμα διαφορετικό από εκείνο στο οποίο έχει την οργανική του θέση πρέπει να έχει δικαίωμα να ασκήσει πραγματική προσφυγή κατά της εν λόγω αποφάσεως ενώπιον ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου στο πλαίσιο διαδικασίας που πληροί τις απαιτήσεις των άρθρων 47 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ότι τριμελής δικαστικός σχηματισμός του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), στον οποίο μετέχουν δύο δικαστές οι οποίοι, χωρίς τη συγκατάθεσή τους, έχουν τοποθετηθεί σε άλλο τμήμα χωρίς να τους έχει δοθεί προηγουμένως η δυνατότητα να ασκήσουν ένδικη προσφυγή υπό τις ως άνω συνθήκες, δεν αποτελεί ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως και διασφαλίζει στους πολίτες αποτελεσματική δικαστική προστασία στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, τότε δεν μπορεί παραδεκτώς να αποφανθεί επί της αιτήσεως αναιρέσεως υπό τη σύνθεση αυτή, ο δε ο πρόεδρος του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), ο οποίος είναι επικεφαλής του πολιτικού τμήματος, θα υποχρεούται να τροποποιήσει αναλόγως τον εν λόγω δικαστικό σχηματισμό.
- 11 Η σχέση της υπό κρίση υποθέσεως με το δίκαιο της Ένωσης είναι διττή. Πρώτον, στην αρμοδιότητα του πολιτικού τμήματος του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) υπάγονται υποθέσεις στις οποίες ανακύπτουν ζητήματα ερμηνείας και εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να εξεταστεί αν το πολιτικό τμήμα ή οι δικαστικοί σχηματισμοί του, στους οποίους μετέχουν οι δικαστές που τοποθετούνται στο τμήμα αυτό από άλλα τμήματα του εν λόγω δικαστηρίου, με απόφαση του πρώτου προέδρου του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), πληρούν τις απαιτήσεις που απορρέουν από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της ΣΕΕ, πράγμα το οποίο αφορά το σύνολο των υποθέσεων που καλούνται να εκδικάσουν οι εν λόγω σχηματισμοί στο πλαίσιο του πολιτικού τμήματος. Δεύτερον, οι αποφάσεις του πρώτου προέδρου του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) αφορούν τους δικαστές του εν λόγω δικαστηρίου που διαθέτουν οργανική θέση στο τμήμα εργατικών διαφορών και διαφορών κοινωνικής ασφάλισης, στην αρμοδιότητα του οποίου υπάγονται υποθέσεις στις οποίες ανακύπτουν ζητήματα ερμηνείας και εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης και, ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να εξετασθεί αν η προβλεπόμενη από το εθνικό δίκαιο και αξιοποιηθείσα εν προκειμένω δυνατότητα τοποθέτησεώς τους χωρίς τη συγκατάθεσή τους, σε άλλο τμήμα του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) και χωρίς οι δικαστές αυτοί να διαθέτουν δικαίωμα προσφυγής κατά της αποφάσεως περί τοποθέτησεώς τους ενώπιον

αμερόληπτου και ανεξάρτητου δικαστηρίου σε διαδικασία που πληροί τις απαιτήσεις των άρθρων 47 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, δεν θίγει την ανεξαρτησία και την αμεροληψία τους.

- 12 Το αιτούν δικαστήριο παραπέμπει, κατ' αναλογία, στην απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 2021, *W.Ż.* (Τμήμα εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων του Ανώτατου Δικαστηρίου – Διορισμός) (C 487/19, EU:C:2021:798). Επισημαίνει ότι, μολονότι η τοποθέτηση δικαστή του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) χωρίς τη συγκατάθεσή του σε άλλο τμήμα του εν λόγω δικαστηρίου δεν αποτελεί, από τυπικής απόψεως, μετάθεση του δικαστή σε άλλο δικαστήριο ή μετάθεση σε άλλο τμήμα του ίδιου δικαστηρίου, εντούτοις οι συνέπειές της είναι σχεδόν εξίσου ευρείες και σχεδόν εξίσου σοβαρές με τις συνέπειες μιας τέτοιας μετάθεσης. Η εν λόγω εκτίμηση ενισχύεται από το γεγονός ότι ο δικαστής που τοποθετείται από τμήμα στο οποίο έχει την οργανική του θέση σε άλλο τμήμα του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) οφείλει, αφενός, να εξακολουθήσει να εξετάζει όλες τις υποθέσεις τις οποίες έχει χρεωθεί στο τμήμα στο οποίο έχει την οργανική του θέση και, αφετέρου, να εκδικάζει τις υποθέσεις του τμήματος στο οποίο τοποθετήθηκε. Επιπλέον, ο εν λόγω δικαστής βρίσκεται ξαφνικά αντιμέτωπος με υποθέσεις διαφορετικής φύσεως από αυτές που μέχρι τότε δίκασε και για την εξέταση των οποίων ήταν συνήθως κατάλληλα προετοιμασμένος και αρμόδιος. Ως εκ τούτου, η εν λόγω τοποθέτηση συνιστά σημαντικό εμπόδιο στην επιτέλεση των καθηκόντων του δικαστή, δεδομένου ότι ο κίνδυνος να εφαρμοστεί σε δικαστή η εν λόγω τοποθέτηση μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως μέσο άσκησης πίεσης σε αυτόν και, ως εκ τούτου, ως μέσο επιβολής πειθαρχίας και επηρεασμού το οποίο αποσκοπεί στο να κατευθύνει τις αποφάσεις του.
- 13 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι η καθ' ύλην κατανομή των υποθέσεων μεταξύ των διαφόρων τμημάτων του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) δεν αποτελεί αμιγώς τυπική και τυχαία κατανομή, αλλά δικαιολογείται σε μεγάλο βαθμό από το γεγονός ότι το νομικό σύστημα του κράτους προβλέπει διαφορετικά είδη υποθέσεων για τις οποίες απαιτούνται διαφορετικά τυπικά προσόντα και διαφορετική προετοιμασία επί της ουσίας. Ο δικαστής που υποβάλει αίτηση για τη θέση του δικαστή του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) υποδεικνύει το τμήμα στο οποίο επιθυμεί να διοριστεί, τα δε τυπικά προσόντα του ελέγχονται κατά τη διαδικασία διορισμού ως προς το κατά πόσον αυτός πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την εκδίκαση των υποθέσεων που υπάγονται στην αρμοδιότητα τμήματος το οποίο έχει υποδείξει. Στο πλαίσιο αυτό, είναι επίσης σημαντικό, σύμφωνα με το αναγκαίο επίπεδο του δικαιώματος προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, οι πολίτες να μπορούν να βασίζονται στο γεγονός ότι η υπόθεσή τους, στο στάδιο του εθνικού δικαστηρίου του τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας [Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου)], θα εκδικασθεί από δικαστήριο αποτελούμενο αποκλειστικά από δικαστές που είναι ουσιαστικά αρμόδιοι και προετοιμασμένοι για την εκδίκαση υποθέσεων του συγκεκριμένου είδους, και όχι από δικαστήριο αποτελούμενο (και) από δικαστές οι οποίοι συνήθως εκδικάζουν υποθέσεις άλλων ειδών.